

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **A. – S.P., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **J. B.**, bývajúcemu v K., v dovolacom konaní zastúpenému JUDr. T. Č., advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v K., **o vymoženie 258,55 Eur s príslušenstvom**, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 39 Er 688/2007, o dovolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 20. augusta 2007, č.k. 39 Er 688/2007-21 a uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. januára 2008, sp.zn. 11 CoE 29/2007, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 20. augusta 2007, č.k. 39 Er 688/2007-21 **z a s t a v u j e .**

Dovolanie povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. januára 2008, sp.zn. 11 CoE 29/2007 **o d m i e t a .**

Oprávnenému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II (súd prvého stupňa) uznesením z 20. augusta 2007, č.k. 39 Er 688/2007-21, vydaným vyšším súdnym úradníkom, námietky povinného proti exekúcii a proti trovám exekúcie zamietol .

Krajský súd v Košiciach (odvolací súd), konajúci o odvolaní povinného, uznesením z 30. januára 2008, sp.zn. 11 CoE 29/2007 odvolacie konanie zastavil. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. O dovolaní tak

rozhodol majúc za to, že o odvolaní už nebolo potrebné rozhodnúť, pretože podaním odvolania sa rozhodnutie súdneho úradníka zrušilo (§ 374 ods. 3 O.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa podal povinný dovolanie, v ktorom namietal protizákonnosť napadnutých rozhodnutí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), predovšetkým skúmal, či vôbec môže konať o mimoriadnom opravnom prostriedku povinného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 20. augusta 2007, č.k. 39 Er 688/2007-21, ktoré v dovolaní výslovne tiež napáda. Dospel k záveru, že konanie o jeho dovolaní treba v tejto časti zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. účastník konania môže dovolaním napadnúť iba právoplatné rozhodnutia *odvolacieho súdu*.

Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie exekučného súdu o námietkach proti exekúcii nie je spôsobilým predmetom dovolania. Skutočnosť, že predmetné rozhodnutie vydáva súd po začatí exekúcie, vykonaním ktorej bol poverený súdny exekútor, neznamená, že by bolo možné námietky povinného proti exekúcii považovať za odvolanie a exekučný súd o nich rozhodujúci za súd dovolací. Námietky povinného proti exekúcii (§ 50 zák.č. 233/1995 Z.z.) nie sú opravným prostriedkom a nesmerujú proti určitému rozhodnutiu súdu. Sú jeho obranou, ktorou čelí proti nemu vedenej exekúcii. Ich cieľom nie je dosiahnuť zmenu alebo zrušenie konkrétneho súdneho rozhodnutia, ale vyhlásenie exekúcie za neprípustnú. Uznesenie exekučného súdu o námietkach povinného proti exekúcii preto v žiadnom prípade nemožno považovať za rozhodnutie odvolacieho súdu.

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti uzneseniu exekučného súdu. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci, inak patriacej do právomoci súdov, je neodstrániteľným nedostatkom

podmienky konania, ktoré musí mať za následok zastavenie dovolacieho konania (§ 104 ods. 1 v spojení s § 243c O.s.p.).

Z týchto dôvodov o dovolaní povinného v časti týkajúcej sa rozhodnutia okresného súdu rozhodol tak, ako je to uvedené v prvom výroku tohto uznesenia.

Pokiaľ ide o dovolanie povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. januára 2008, sp.zn. 11 CoE 29/2007, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote. Vychádzal pri tom z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni a z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Vzal tiež na zreteľ ustanovenia § 57 ods. 2 a 3 O.s.p., podľa ktorých sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

V prejednávanej veci, ako vyplýva z doručeník pripojených k č.l. 34 spisu súdu prvého stupňa, bolo uznesenie Krajského súdu v Košiciach doručené oprávnenému a povinnému 17. marca 2008.

Jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) začala v danom prípade plynúť 17. marca 2008, kedy nadobudlo predmetné uznesenie právoplatnosť, a uplynula 17. apríla 2008 (štvrtok, ktorý deň nebol sviatkom). Keď teda povinný podal dovolanie osobne na súde prvého stupňa 23. apríla 2008, urobil tak oneskorene.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie povinného odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z.

v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Úspešnému oprávnenému vzniklo právo na náhradu trov konania (§ 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu ale náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. januára 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Emília Kišacová